

haft Lejlighed til flere Gange her i denne Sal at karakterisere, og som jeg nu ikke nærmere skal komme ind paa. Ogsaa om denne Forhandlingsmaade traf Bælgerne deres Afgørelse, ved at lade Flertallet blive Mindretal. Det er en Selvfølge, at ogsaa flere af de Resultater, som Flertallets Politik har skabt, og selvfølgelig ikke mindst Valgfredsloven, have gjort deres til, at Valget fik det Udfald, som det fik. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til at mene, at Stilheden i denne Sommer er et Tegn paa, at Bælgerne ere korte trætte. Tværtimod! Jeg tror egentlig snarest, at Stilheden i denne Sommer er at betegne som et Puslerum, som man tager, inden det rette og strenge Arbejde begynder. For det er nu min Tro, at Valget den 9de April peger paa, at der herefter skal gøres et Arbejde af alle Parter i Tinget, et Arbejde, baade for at saa Grundloven hævdet og godkendt i den Forstaaelse, hvorom vi hidtil have været enige alle sammen her i Landet, for Provinsforierne bleve indførte, og for at saa Reformer. Naar vi imidlertid se hen til, hvorledes Stillingen er for at kunne saa Reformer førte igennem her i Landet, er det jo saa — hvad der ogsaa er alle de ærede Medlemmer velbetændt —, at mange af de vigtigste Spørgsmaal, af de Spørgsmaal, som allermost interessere den almindelige Befolkning i Landet, for Tiden ligge under Overvejelse i Kommissioner. Bort Skatte-spørgsmaal, som maaske er det allermost brændende for den store Befolkning i Landet, blev lagt ind i Toldkommissionen i sidste Vinter — med alle Parters Billigelse for øvrigt —, og det var Forudsætningen, at Toldkommissionen skulde naa saa vidt, at den i Løbet af denne Samling kunde afgive en Betænkning. Jeg vil ønske, at denne Forudsætning ikke slaar fejl, saa at vi virkelig til næste Samling maa staa baade over for Betænkning og Forslag til en ny Toldlov og til en Skattereform. Et andet vigtigt Spørgsmaal ligger ligeledes i Kommission, nemlig Spørgsmaalet om Udbygning af Jord til Huslodder. Den Landbotommission, som i sin Tid blev nedsat med den udtalte store Forhaabning, at den skulde være en Kommission, som søgte sit Forbillede i den store Landbotommission i Slutningen af forrige Aarhundrede, har nu siddet og arbejdet i over et Aars Tid, og vi have ogsaa faaet en Betænkning fra den, men denne Betænkning indeholder ikke ret meget; det er nærmest kun Forarbejder, kan man sige. Om det egentlige Kernepunkt, det, som mest interessere os, mangle vi endnu rigtig Befred. Det tredje store Spørgsmaal, nemlig

Spørgsmaalet om en Reform af vort Retsvæsen, er ogsaa under Behandling i en Kommission. Denne Kommission har nu siddet i 3 Aar. Den blev i sin Tid nedsat — jeg havde nær sagt under stort Raabaler —, det vil jeg dog ikke sige, men under stor Bevægelse. Man maatte derefter mene, at denne Kommission skulde arbejde meget hurtigt; at det var Meningen, at vi snart skulde se en Betænkning fra Kommissionen og snart arbejde paa at saa vor Retspleje her i Landet forandret. Det synes slet ikke saa; man hører ikke noget fra denne Kommission. Maaske den høitærede Justitsminister ved nærværende første Behandling af Finansloven kan fortælle os noget om, hvorvidt Kommissionen endnu lever, om den bestiller noget, og om vi snart kunne vente, at der kommer noget fra den. Det var ikke uinteressant at saa noget at vide derom. Sænt alle disse Spørgsmaal ligge i Kommissioner, og sænt det er nogle af de vigtigste og interessanteste Spørgsmaal, dette ny Folketing kan arbejde med, bliver det alligevel adskillige Reformspørgsmaal tilbage, som dette Ting kan tage op og ogsaa bør tage op. Jeg tror, at der næppe er noget Parti i dette Folketing, som ikke interessere sig for et saadant Spørgsmaal som en Reform af Almue-skolevæsenet, angaaende hvilket Spørgsmaal der allerede fra Ministeriets Side er forelagt Forslag. Jeg tror ogsaa, at Folketinget interessere sig for Spørgsmaalet om Arbejderdomstole, hvorom der ligger Forslag i Landstinget. Vi kunne forhaabentlig vente, at dette Forslag kommer herved; i Jor forhastede det høje Ting sig ikke med dette Spørgsmaal. Fremdeles er der Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring. Der er altid Spørgsmaal nok at tage op, naar der bare er Vilje til at fremme dem. Men ogsaa paa Finansloven kan der gøres et Arbejde for at fremme Erhvervslivet i Landet; ogsaa der er der mange Punkter, hvor Folketinget kan gøre sin Indflydelse gældende, og sikkert ogsaa ønsker det, for at naa frem til bedre Vilkaar for Erhvervslivet i Landet. Naar man altsaa ser paa det foreliggende Finanslovsforslag og tænker paa at gøre et saadant Arbejde, er det rimeligt, at man først ser efter, om der er Penge til at udrette noget for, thi ret meget udretter man ikke her i Verden, uden at have Skillinger til at betale med. Strafs man ser paa Finanslovsforslaget, ser man ikke noget til et Overstud. De 4,000 Skr. eller saa er jo i Virkeligheden ikke noget, men ved nærmere Efterhyn kommer man til det Resultat, at der i Virkeligheden er et Overstud paa Finanslovsforslaget, hvad da ogsaa den højt-